

разумѣмъ какво бываше: но нито сего можемъ да го разумѣмъ. Разумѣвашъ ли го ты мамо?

М. Не, съне мой, не го разумѣвамъ, и назѣрватсѧ безчисленни нѣца, които гледамъ, и знамъ чи сѫ истинни, но обаче сѫ многи нелегкопонатни. Богъ направи сичките тѧ нѣца: и за това не треба да се чудимъ, ако да сѫ за него многи нѣца нелегкопонатни.

І. Да ли ни сказува, мамо, въ книжката, че є Богъ посекаде присуществоѹшій?

М. Сказува ни ако имаше тѣло, не можеше да є въ сѫщото времѧ посекаде: понеже требаеше да са движи отъ място на място, каквото ние. Но нема тѣло: само и само духъ є: но нѣкой є способъ нелегкопонатенъ въ насъ и неизгненъ, споредъ който существоѹва посекаде, и гледа сички нѣца, и познава сичките человѣци, колкото некога живѣаха, или ще да живѣатъ, и сичките нѣца колкото са слѹчиха, или ще са слѹчатъ.

І. Знае ли Богъ, мамо, всака рѣчъ, колкото некоذاшъ ты каза?

М. Несомнѣнно, чадо мое, и сички нѣца